

IV 6,
Kapsel

Finland i sorg.

O Fosterland, hur vi älska dig!
Vår stolthet är du och ära.
Hvar än vi vandra på lifvets stig,
Hvad lott och namn vi må bära,
Så har likväl uti alla tider,
Hvar glädjen jublar, hvar sorgen lider,
För oss du burit en moders namn
Och slutits innerligt i vår famn.

Och ha i tider af frid och fröjd
Vi älskat dig af alt hjärta,
Hur mycket mer, då i sorger böjd
Du smålek lider och smärta;
Då häsk din ovän med list och ränker
Din trohet sudlar, din heder kränker
Och vill med lögnens och hatets dolk
Förgöra dig och ett fridfullt folk.

Anklagad är du och — tyst du står,
Du får dig ej ens försvara.
Anklagad är du och hvad förmår
Din kamp mot hädarnes skara.
Din rätt förtrampas med våld af hopen,
Din röst dör bort under korsfästropen.
Och så all heder och plikt är glömd,
Att dig fast ohörd man vill se dömd.

Dock räds ej, moder, ej domen än
Skall gifva dig dödens smärta.
Du på din sida har sanningen
Och högsint ett furstehjärta.
Och sanning ej sig förintas låter;
Se — solen sjunker, men stiger åter,
Så skall din seger ock varda spord
Ur fyra kejsares kejsarord.

Karl Rob. Malmström.
